

ΜΗΝΟΣ ΕΝΔ
 ΚΙΑΣ ΕΥΝΟΥΣ ΩΝ Ζ
 ΕΝΕΝΛΕΙΠΩΝ ΠΡΕ
 ΝΤΑ ΕΝΤΕΤΑΙΣ ΛΙΤΟΥ
 5 ΑΠΑΝΟΥ ΔΕ ΜΙΑΝ
 ΑΤΟΙΚΟΥΝΤΑΣ ΔΙΑΤΕ
 ΤΟΥΡΓΙΑΝ ΤΕ ΚΑΙ ΔΑΠΑ
 ΙΣ ΕΝ ΑΓΟΡΑ ΕΔΙΠΝ
 ΟΥΝΤΑΣ ΡΩΜΑΙΟΥΣ
 10 ΟΥΚΑΙ ΟΓΔΟΗΚΟΣΤΩΣ
 ΣΥΝΦΕΡΟΝΤΩΝ ΤΑ
 ΔΙΑΦΟΡΟΥ ΕΙΣ ΤΑΝ ΚΑ
 ΔΡΑΧΜΑΣ ΠΕΝΤΑΚΟΣ
 ΙΤΑΣ ΠΑΝΤΑΣ ΑΓΟΝΤΩ
 15 ΑΤΟΤΑΝ ΧΟΡΑΓΙΑΝ Μ
 ΣΤΑΝ ΚΑΙ ΤΟΝ ΑΥΛΗ
 ΜΕΝΟΙΣ ΙΣ ΤΑΝ ΠΥΡΙΧΑΙ
 ΘΑΝΟΣ ΑΝ ΦΙΛΑΝΘΡΩ
 ΙΚΑΙ ΤΩ ΔΙΙΚΑΙ ΑΡΙΣ
 20 ΙΣ ΚΑΤΟΙΚΟΥΣ ΙΝ
 ΑΙΣ ΤΕ ΠΟΛ
 ΓΡΑΨ

. . . . . Μηνός ένδ[εκάτη
 . . . [έπειδή] . . . Νε[κίας] εύνους ών δ[ιατε-
 λεί] . . . . . έν ενλείπων πρε[σβ . .
 . . . . . ντα έντε ταίς λιτο[υργί-
 5 αϊς] . . . . . άπαν ούδεμίαν . . . .
 . . . . . κ]ατοικούντας διατε[λεί
 . . . . . λι]τουργίαν τε και δαπα[ν]η
 . . . . . α]ς έν άγορξ έδίπν[ισε
 . . . . . κατοικ]ούντας Ρωμαίους . . . .
 10 . . . . . δύ]ο και όγδοηκοστῶ έ]τει
 . . . . . συμφερόντων τα . . . .
 . . . . . διαφόρου είς τάν κα[τα-
 σκευάν] . . . . . δραχμάς πεντακοσ[ί-
 ας] . . . . . πολ]ίτας πάντας άγόντω
 15 ν] . . . . . έποιήσ[ατο] τάν χοραγίαν μ .
 . . . . . σταν και τόν αύλ[η-
 τή] . . . . . μένοις ίς τάν πυρίχα[ν
 . . . . . θαν ός άν φιλανθρώ-
 πω]ς . . . . . ι και τῷ Δι[έ] και άρισ[τ . .
 20 . . . . . το]ίς κατοικούσιν [έν
 . . . . . άλλ]αίς τε πόλ[εϊν
 . . . . . άνα]γράφ[αι] δέ τόν γραμματέα κτλ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ 1888.

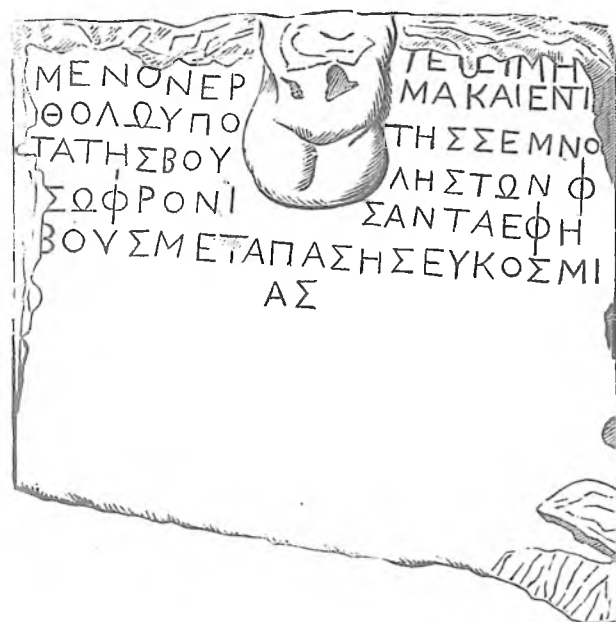
Το παρόν ψήφισμα ανήκει εις τους Ρωμαϊκούς χρόνους, ως εκ του περιεχομένου, εκ του σχήματος των γραμμάτων και εκ της ορθογραφίας δηλοῦται, και εἶνε τιμητικόν εις τινα ονόματι Νικίαν, αν η συμπλήρωσις των εν τῷ δευτέρῳ στίχῳ γραμμάτων ΚΙΑΣ εἶνε ὀρθή, ὅστις ἐξετέλεσεν ὑπὲρ τῆς τιμώσεως αὐτὸν πόλεως πρεσβείας και λειτουργίας, και ἐδείπνισε Ρωμαίους, και ἐποίησατο δαπάνην δραχμῶν πεντακοσίων, και ἐχορήγησε, και προσήνεγκε θυσίαν τῷ Δι[έ] και τὰ παρόμοια. Ὁ τιμώμενος λοιπὸν οὗτος Νικίας ἦτο ἄνθρωπος φιλόπατρις και εὐτεβῆς πρὸς τὰ θεῖα· διὸ και ἡ πόλις δικαίως ἐτίμησεν αὐτὸν ψηφίσματι.

Ταῦτα γενικώτερον ἐδυνήθημεν νὰ ἐξαγάγωμεν ἐκ τοῦ λίαν κολοβοῦ διασωθέντος ἡμῖν τούτου ψηφίσματος, εις τὸ ὁποῖον προσεθήκαμεν μικράς τινας συμπληρώσεις, ὅσας ἡ κατάστασις τοῦ λίθου ἐπέτρεπεν ἡμῖν· ἀφίνοντες δὲ τὴν πληρυστέραν αὐτοῦ συμπλήρωσιν εις τοὺς σοφωτέρους μας, προσθέτομεν μόνον ἐνταῦθα, ὅτι ἐνῶ τὸ ψήφισμα εὑρέθη ἐν Ἀθήναις και κατὰ χώραν κείμενον, ὡς ἐπληροφόρησεν ἡμᾶς ὁ πωλητῆς αὐτοῦ, εἶνε γεγραμμένον εις Δωρικὴν γλῶσσαν, ἐξ οὗ εἰκόζομεν, ὅτι ἐγένετο μὲν και ἐστάθη ἐν ἄλλῃ τινὶ πόλει τῆς Ἑλλάδος, ἐνθα τῇ Δωρικῇ ἐχρῶντο διαλέκτῳ, ἐστάλη δὲ και ἀντίγραφον αὐτοῦ, ὅπως σταθῆ και ἐν Ἀθήναις ἐπὶ τὸ τιμητικώτερον, ὅπερ οὐδὲ ὅλως ἀσύνηθες τοῖς ἀρχαίοις, ὡς και ἐξ ἄλλων ψηφισμάτων γνωστὸν εἶνε τοῦτο.

ΕΦΗΒΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ.

Ἡ ἐνταῦθα ἐκδιδομένη ἐφηβικὴ ἐπιγραφή ἐπὶ τεμαχίου Ἑρμοῦ ἐξεδόθη τὸ πρῶτον ὑπὸ τοῦ μακαρίτου Πιττάκη ἐσφαλμένως ἐν ancienne Athènes σελ. 480 ἐξ οὗ παραλαβὼν ὁ Dittenberger ἐξέδωκεν δεύτερον αὐτὴν ἐπίσης ἐσφαλμένως ἐν C. I. A. III, ἀριθ. 764 μὴ δυνηθεὶς παντελῶς νὰ ἐννοήσῃ τὸ πρῶτον τῆς ἐπιγραφῆς μέρος, ὡς ἦτο ἐπόμενον ἐκ τοῦ ἀσαφοῦς τοῦ Πιττάκη ἀντιγράφου· διὸ νομίζομεν ὅτι ποιούμεν καλῶς ἐκδίδοντες ἐκ νέου τὴν ἐπιγραφὴν μετὰ πανομοιοτύπου ἀπεικονίσματος κατασκευασθέντος εις τὸ 1/4 τοῦ μεγέθους του, ἅμα δὲ και ἐν μεταγραφῇ. Ὁ λίθος ἠγοράσθη ἐσχατως ὑπὸ

τῆς Ἀρχ. Ἐταιρίας καὶ κεῖται ἐν τῇ συλλογῇ αὐ-
τῆς ὑπ' ἀριθ. 3750.

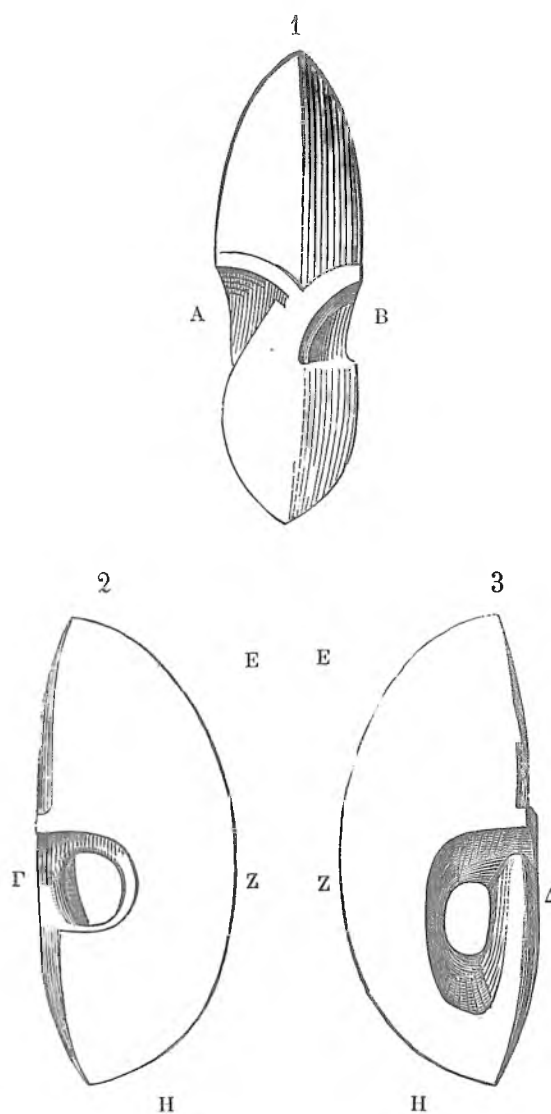
..... τετειμη-
..... μένον Ἑρμᾶ καὶ ἐν τῇ
Θόλω ὑπὸ τῆς σεμνο-
τάτης βουλῆς τῶν Φ
Σωφρονίσαντα ἐφή-
βους μετὰ πάσης εὐκοσμί-
ας.

Περίεργος ὁ τύπος Ἑρμᾶ ἀντὶ Ἑρμῆ κατὰ τὴν
ἐποχὴν ταύτην τοῦ β' Μ. Χ. αἰῶνος.

ΛΙΘΙΝΟΙ ΑΡΧΑΙΟΙ ΑΛΤΗΡΕΣ.

Μεταξὺ τῶν πολλῶν καὶ ποικίλων νέων προσ-
κτημάτων τὸ μουσεῖον τῆς Ἀρχ. Ἐταιρίας προσε-
κτήσατο νεωστὶ καὶ ζευγὸς ἀλτήρων εὐρεθέντων ἐν
Κορίνθῳ ἐκ λίθου σκληροῦ μελανοφαίου (ποταμίου).
Τῶν ἀλτήρων τούτων ἀπεικονίζομεν ἐνταῦθα τὸν ἕνα
μόνον κατὰ τὰς τρεῖς αὐτοῦ ὄψεις καὶ εἰς τὸ $\frac{1}{4}$ τοῦ
μεγέθους του, περιγράφοντες ἅμα αὐτόν.

Τὸ ὑπ' ἀριθ. 1 σχῆμα παριστᾷ τὴν κυρίαν τοῦ
ἀλτήρος πλευρᾶν, ἧτοι τὴν βᾶσιν αὐτοῦ, τὸ δὲ ὑπ'

ἀριθ. 2 καὶ 3 τὰς πλαγίας αὐτοῦ πλευρὰς τὸ
μὲν (ἀριθ. 2) τὴν δεξιάν, τὸ δὲ (ἀριθ. 3) τὴν
ἀριστεράν· ἀμφότεραι αἱ πλάγαι αὗται πλευραὶ
ὑψούμεναι ἀπὸ τῆς βάσεως μέχρι τῆς ἄκρας καμ-
πύλης γραμμῆς EZH σχηματίζουσι πρίσμα καμ-
πυλοειδές. Τὰ κατὰ τὰ σημεῖα Α. Β. τῆς βάσεως
μετὰ σκιάς δηλούμενα μέρη ἐμφαίνουσι κοιλώ-
ματα τοῦ ἀλτήρος ὑπὸ τὰ ἑποῖα ὑπάρχει ὀπή, δι'
ἧς διέρχονται οἱ δάκτυλοι τῆς χειρός· ἡ ὀπή αὕτη
διακρίνεται καθαρῶς ἐπὶ τῶν πλαγίων πλευρῶν κατὰ
τὰ σημεῖα Γ. Δ. Καὶ κατὰ μὲν τὴν δεξιάν πλευρᾶν
(ἀριθ. 2) ἡ ὀπή εἶνε μικροτέρα ὡς ὠρισμένη νὰ δέ-
χεται μόνον τὸν ἀντίχειρα, ἐνῶ κατὰ τὴν ἄλλην
ἀριστεράν πλευρᾶν (ἀριθ. 3) ἔχει τὸ κοίλωμα πρὸς